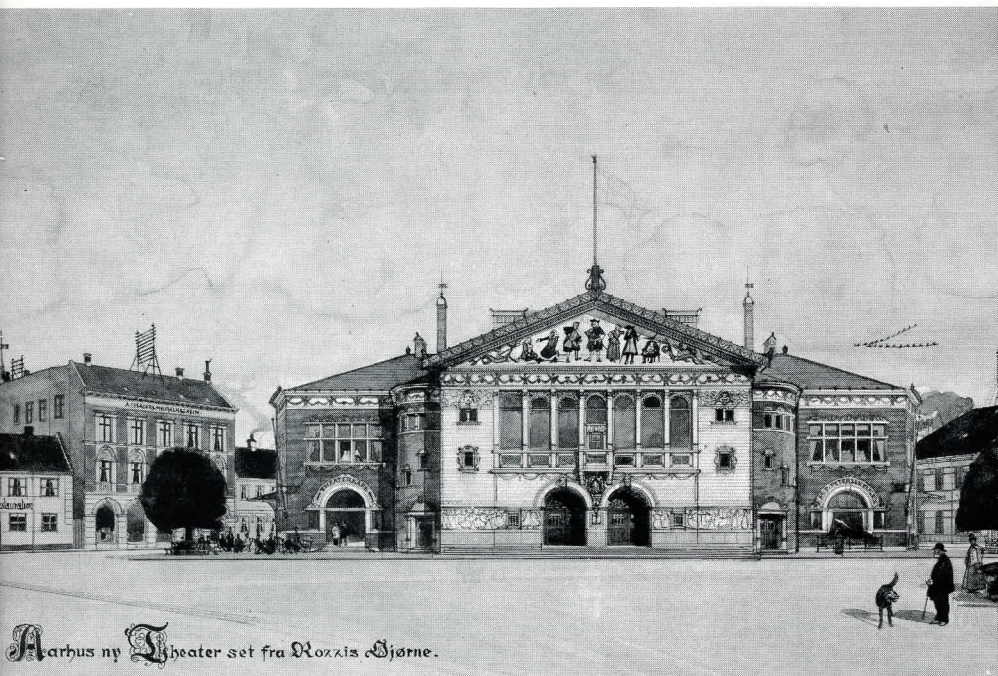

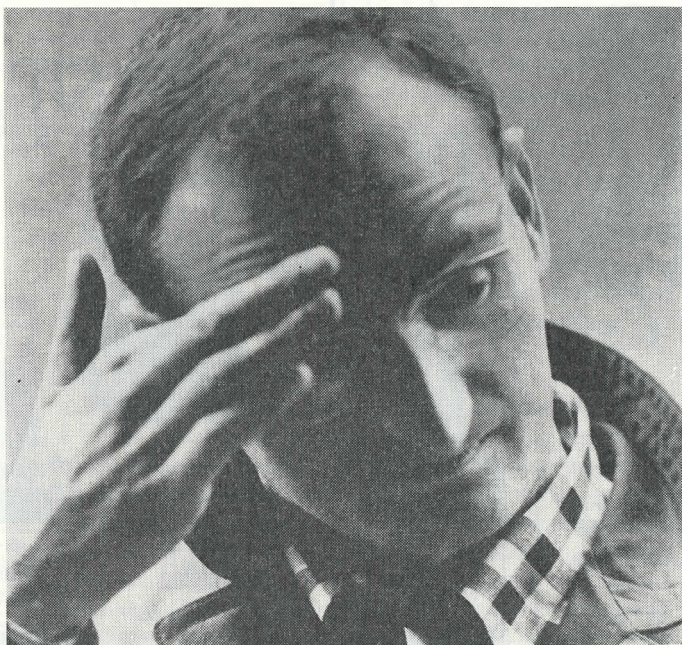
Aarhus ny Theater set fra Røzzis Bjarne.

AARHUS TEATER

AARHUS TEATER

Sæsonen 1967-68

Teaterchef: Edvin Tiemroth

SLAWOMIR MROZEK

„TANGO”

af

SLAWOMIR MROZEK

Premiere den 14. oktober 1967

Aftenens forfatter

Slawomir Mrozek hører til den polske generation, som havde krigens rædsler og den hårde efterkrigstid som baggrund for sin opvækst. I mangt og meget leder hans skuespil tanken hen på det eksperimentale franske drama. Men med sit politiske og sociale engagement er han tillige fast forankret i polsk litterær tradition, hvad man bl. a. tydeligt ser i hans dialog, der ofte – bag naivitetsens maske – spiller på skjulte citater og maner velkendte diskussioner frem fra Polens nationale og sociale fortid og nutid. Også med sin eksperimentale form er han i pagt med polsk teatertradition. Lige fra romantikkens og neoromantikens tid, gennem mellemkrigstidens og dens surrealisme har man i Polen eksperimenteret med skuespillet, med teatret og dets sceniske virkemidler på en fri og fantasifuld måde, ret uafhængigt af den naturalistiske tradition, som ikke har været så dominerende som f. eks. herhjemme.

Mrozek er dog først og fremmest kendt – i Polen og internationalt – som en moderne forfatter til groteske spil, der bredt taget handler om menneskets situation i vor tid. Han interesserer sig ikke for det enkelte menneskes psykologiske udvikling og dets følelser, for den tragiske konflikt, for individet mellem lov og pligt, mellem samvittighed og tvang. De enkelte personer er snarere elementer i en deformeret virkelighed, hvor mekanismerne har taget magten fra mennesket selv.

I handlingen – som for øvrigt følger det klassiske drama, med både eksposition, klimaks osv. – finder vi ofte en paradoksal, logisk konsekvens, således f. eks. i »Leve friheden«, som man vil huske fra flere opførelser i Danmark: politiet må eksistere, fordi der findes forbrydere. Forbryderen er altså politiets forudsætning. Tænker vi os nu en situation, hvor alle forbrydere er væk – ja, så må politiet selv skabe nogle for at eksistere.

Ideerne hos Mrozek ligger i selve skikkelserne, i de genstande og den handling, som har overtaget den meddelende rolle. De er abstraheret ud fra virkeligheden, fortættet og forstørret, så hans skuespil kommer til at minde om udsnit af det virkelige liv, set i et spejlkabinet. Forfatteren vil have os til at opfatte det,

som vi ikke ser i vor hverdag, men som ligger som en knugende og truende baggrund for mennesket i dag.

Mennesket kæmper ikke som mod en almægtig guddom, eller mod en overmenneskelig skæbne. Det er et værgeløst offer for det, som det selv har skabt og for de behov, som det har i sig.

Med sin grotesk-komiske satire, sin paradoksale, men alt andet end lyse humor er Mrozek en dybt engageret moralist af i dag, drevet af medfølelse for mennesket.

Kristine Heltberg

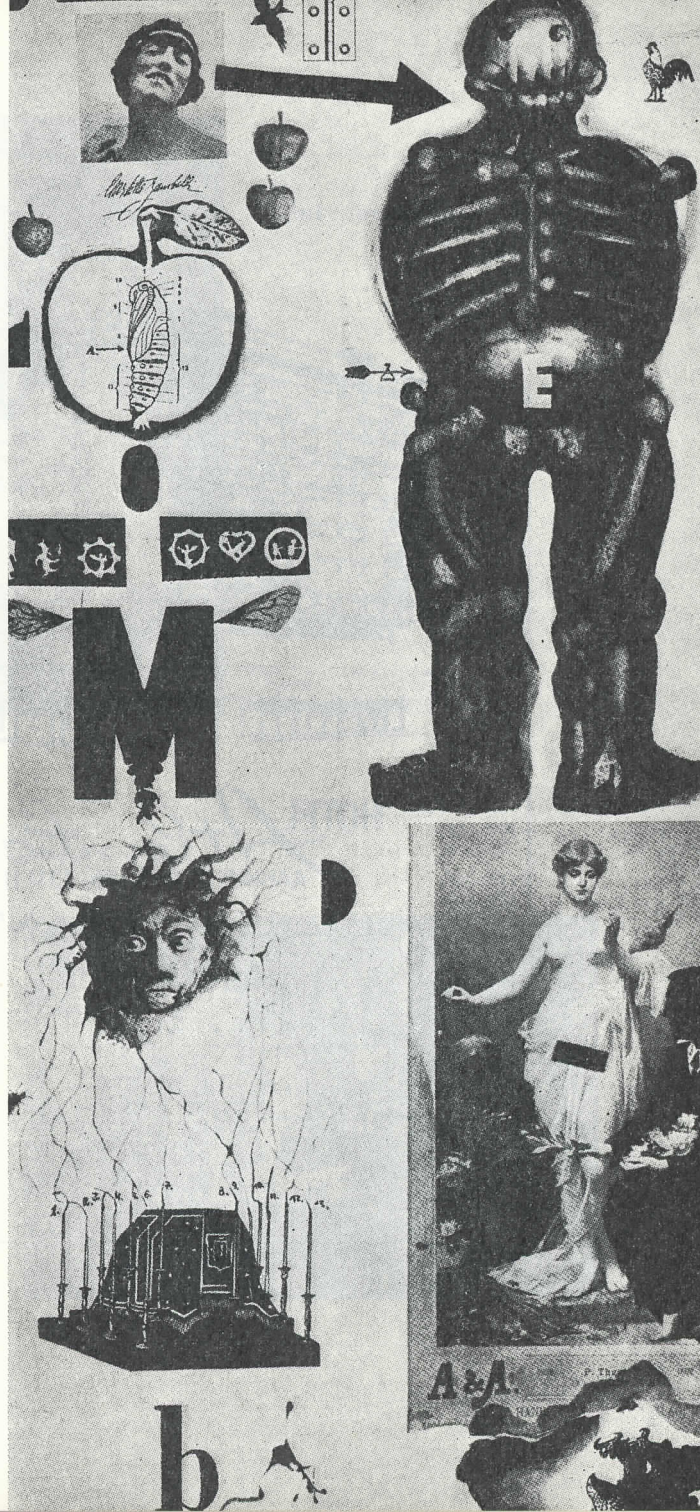
MROZEK I DANMARK

Mrozek debutskuespil fra 1958 *Leve Friheden* opførtes på Folketeatret i København i sæsonen 1961-62.

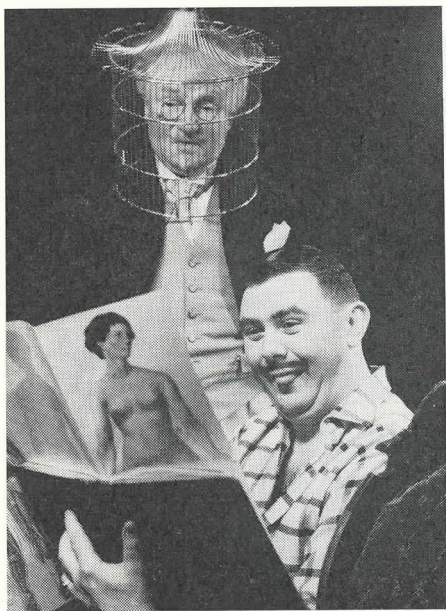
Han har yderligere været præsenteret som dramatiker med forskellige enaktere, bl. a. *Strip-Tease* (Svalegangen og senere TV), *I rum Sø* (TV) og *En forhekset Nat* (Radioteatret).

Nogle af Mrozek's enaktere er trykt i antologien »Polsk Introduktion« (Arena 1964).

Tango, Mrozek's første helaftensstykke, publiceredes i det polske teatertidsskrift »Dialog« (1964) og havde urpremiere i Warszawa, hvor det blev en langtidssucces. Det har i de to sidste sæsoner været opført med held på en række europæiske scener og får sin danske førsteopførelse på Aarhus Teater.

Collage fra
programmet
til Tango i
Warszawa.

Edek: . . . Der er så'dn
nogle pæne kødsnit i . . .«

Eleonora: »Hvorfor
hele denne opstil-
ling?

Eugeniusz: »For
princippets skyld, –
traditionen kræver
det.«

Om teaterliv i Polen efter anden verdenskrig

Af *Eugenio Barba*

Endnu inden anden verdenskrigs afslutning, mens de sidste kampe blev udkæmpet i selve Tyskland, blev de første teatre åbnet igen i Polen. Tyskernes »kulturpolitik« under besættelsen (1939–44) gik i al enkelthed ud på at »udradere« polakkerne som kulturfolk. Alle højere læreanstalter blev lukket, bogforlag indstillede deres virksomhed etc. Et officielt teater måtte kun eksistere som »et middel til at degradere polakkerne moralsk,« udtalte gauleiteren for »Generalguvernementet Polen«, dr. Hans Franck. Meningen var, som Franck udtrykte det: ». . . at forvandle Polens økonomiske, kulturelle og politiske struktur til en mødding.«

Men kulturlivet »gik under jorden«. Skoler, forlag, kunsthøgskoler og teatre dannede en illegal modstandsfront. De teaterfolk, der ikke allerede var blev deporteret eller skudt, grundlagde små ensembler, der spillede rundt omkring, snart i en bonegård, snart i en kirke, snart i kældre eller private hjem. Fattige, men levende teatre, der fortsatte traditionerne fra det polske folks kulturelle modstandskamp efter de degraderende »delinger« i slutningen af 1700-tallet, hvor Østrig, Preussen og Rusland i fællesskab udslettede Polen som selvstændigt rige. Fra W. Boguslavski (1757–1829), (der kan siges at have grundlagt en polsk nationalscene, både som skuespiller, dramatiker og teaterleder i den suveræne polske stats undergangsstemning) går en lige linie til en teatermand som senromantikeren Wyspiansky, der omkring århundredskiftet grundlagde en art »nationalteater« i Krakow (dengang Østrig-Ungarn).

Et undergrundsteater må blive et »fattigt teater«, fattigt på ydre udstyr og pragt, alt overflødigt skæres væk. Det bedste eksempel på et sådant illegalt teater er *Rapsodyczny Teatr*, grundlagt også i Krakow 1941 og virksomt til 1966 med et nationalt polsk repertoire: Mickiewics, Slowacki, Norwid, Wyspiansky etc. Her gjaldt det ikke mindst om at holde selve det polske sprog i live som klangfuldt kultursprog, der kunne foredrages virkningsfuldt; heraf teatrets navn, der spiller på ordet »rapsodisk« (af gl. græsk rhapsódos – digtforedrager).

Da Polen i 1945 igen blev frit, blomstrede et heftigt eksperimenterende teaterliv op, alt skulle prøves og videreføres fra mellemkrigs-

tidens teaterforsøg. Men allerede i slutningen af 1940-erne strammedes det politiske greb. Parolen hed: »den socialistiske realismes vej« – kunsten skulle være belærende og konstruktiv (positiv) for den »sejrrige socialisme« imod »de dekadente borgerlige kræfter«.

I novellen *Granadas forsvar* (fra »Tøbruds-tiden« omkr. 1955) har Kazymierz Brandys skildret denne situation. »Granada« er et ungt ensemble, der vil spille et stykke af russeren Majakovskij, men de magthavende kulturpampere holder ensemblet til dets kulturelle ansvar, hjernevasker dem så de i stedet spiller et social-realistisk stykke om minearbejdernes trængsler og triumf. Det unge teater kom til at spille for tomme huse.

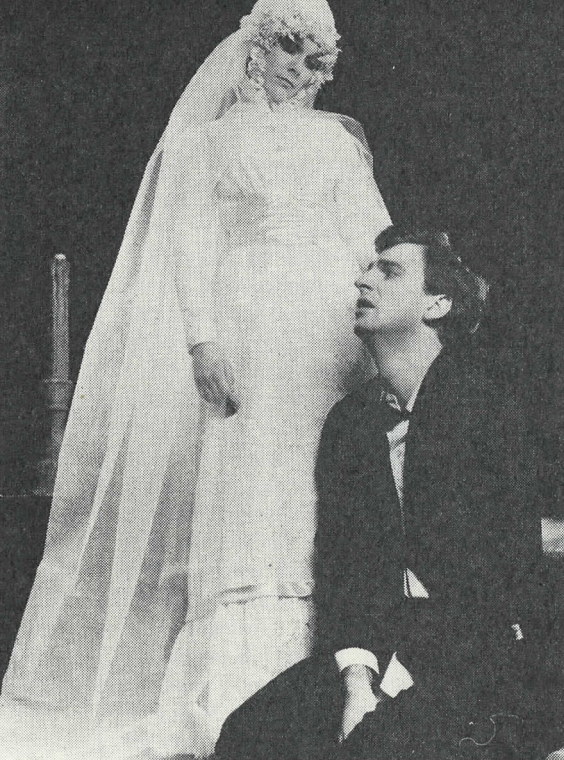
Der var lagt en god grund for et levende teater i vesteuropæisk forstand allerede i den frie mellemkrigstid med navne som J. Osterwa, der bl. a. gjorde sig kendt i Polen ved sin interesse for Stanislavskij og Leon Schiller, der p. gr. a. Gordon Craigs teorier om et moderne scenebillede, gav væsentlige impulser til den sceneografiske udvikling i Polen. – Det var ikke mindst disse to mellemkrigs-animatorer, som den nye generation af polske teaterfolk lod sig inspirere af, da tøbruddet satte ind efter 1956.

Faktisk har det vist sig, at man selv i udprægede industri-distrikter som f. eks. i Nowa Huta (20 km fra Krakow), hvor 95 pct. af befolkningen er arbejdere, har kunnet spille et fuldlødt repertoire i kunstnerisk bevist opsætninger med stor succes. (Aischylos, Shakespear, Molière, Goldoni, Camus, Dürrenmatt, Ehrenburg).

Blandt de yngre instruktører, der i de senere år især har tiltrukket sig større opmærksomhed, også ud over Polens grænser, bør to navne nok fremhæves: Konrad Swinarski og Jerzy Grotowski.

Swinarski startede sin karriere med i to år at studere og medarbejde ved Brechts Berliner-ensemble. Nu regnes han som den bedste Brecht-fortolker i Polen, men også hans iscenesættelser af andre moderne dramatikere – især Dürrenmatt – og af polske klassikere rører hans sjældne evner til at forvandle en skreven tekst til en teatervision. – Grotowski startede så sent som i 1959 sit teater-laboratorium, »13 Stole« i den lille industriby Opole; siden er institutionen flyttet til Wroclaw (tidl. Breslau) med hele ensemblet, der i de seneste år har været på turné i mange vesteuropæiske lande med udvalgte forestillinger. Hans teater – som han selv kalder »det fattige teater« – er så udpræget skuespillerens teater (i Stanislawskijs ånd), uden overflødige ydre hjælpemidler fra dekorationer, dragter og øvrigt ydre udstyr. Det væsentlige bliver en direkte konfrontation mellem skuespillerens præstationer og tilskuerens modtagelighed på stedet, på selve skuepladsen.

(Fortsættes side 23)

Ala: »Stakkels Arthur, du gifter dig jo kun med mig for princippernes skyld . . .«

00 27 51 12 76 00

Eugenia: »Fire spader, I høveder . . .«

Om fortæppet

Fortæppet til Slawomir Mrozek's »Tango« skal ikke betragtes som et forsøg på en tolkning af stykket, snarere som en slags ouverture, der kan føre publikum ind i det tema, aftenens *scene* vil behandle: kampen mellem generationerne.

I »Tango« optræder repræsentanter for de tre sidste generationer, der hver for sig forgæves kæmper for at opnå den ledende magtposition – forgæves, fordi døden her, som i alle forhold, bliver den endelige og egentlige sejrherre.

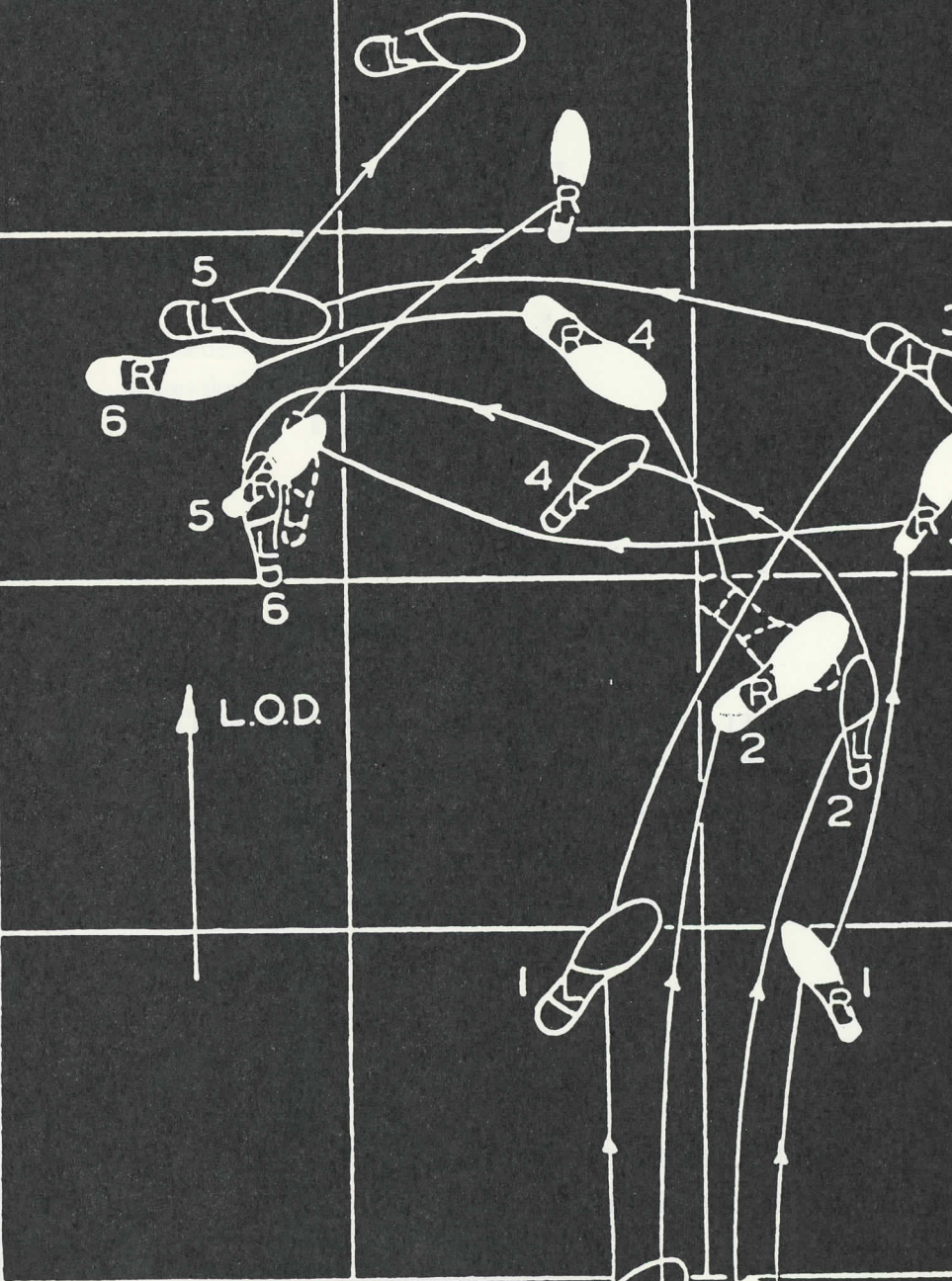
Gennem hele menneskehedens historie er det døden, der har triumferet. Derfor har jeg gjort den til hovedfiguren i min collage. At dødens overmagt og sejr ikke altid kun er grusom og destruktiv har jeg forsøgt at vise ved at lade en skare af dansende og legende engle stige op fra det trepanerede kranie. Døden i livet. Livet i døden.

Dødens klædedragt, den kappe, han altid bærer, er tidens dimension. Kappen åbner sig for nutiden, det forgangne er trængt længst bort og befinder sig på dens yderside – synlig for vor tid, for at vi aldrig skal glemme den fortid, vi bygger på.

Generationernes kamp, sådan som den udspiller sig netop i dette øjeblik blandt os, og om et øjeblik på scenen, beskriver ikke alene nutiden. Den har altid været og vil altid være, den skaber forløbet i historien, der som den skrider frem skyder skorpe på skorpe i en afgrund, hvorfra også nye skorper af menneskeslægter opstår. Vi skal alle vandre ind gennem dødens kappe, dels for at møde vor fortid, men også for selv engang at blive fortid.

Jeg håber, at de enkelte billedelementer i collagen vil være kendte for de fleste, så jeg skal afstå fra en yderligere tolkning.

Poul Ib Henriksen

TANGO

af SLAWOMIR MROZEK

START.

SLAWOMIR MROZEK'S

I ROLLERNE

SVEND DAM	som ARTHUR
LONE RODE	som ELEONORA, Arthurs mor
AKSEL ERHARDTSEN	som STOMIL, Arthurs far
ELSEBETH STEENTOFT	som kusine ALA
PAUL SMYRNER	som onkel EUGENIUSZ
BODIL LINDORFF	som bedstemor EUGENIA
HUGO HERRESTRUP	som EDEK

TRE AKTER

PAUSE efter anden akt

TANGO

oversættelse JESS ØRNSBO
dekoration IVAN MOGENSEN
iscenesættelse PREBEN NEERGAARD

fortæppe POUL IB HENRIKSEN – scenemester AAGE RISHØJ –
belysningsmester CARL E. ANDREASSEN –
regissør JOHN LINDSKOV – lydteknik JØRN WALSØE –
rekvisitør FRODE SØRENSEN – kostumer MARIA DELEURAN –
frisør CAROLINE NIELSEN – sufflør INGEBORG JENSEN –
teaterforlag ARLECCHINO, STOCKHOLM

4. forestilling I SÆSONEN 1967–68
SPILLETID ca. 2½ time

(Fortsat fra side 13)

I øvrigt har det ikke skortet på eksperimenter i efterkrigstidens polske teater. De fleste større teatre har en lille »forsøgsscene«, hvor nye og gamle dramatikere prøves i modernistiske opsætninger med superabstrakte dekorationer og kostumer, raffineret belysning, elektronmusik etc. Der er tale om et rigt blomstrende teaterliv, hvor alle aspekter tilgodeses.

Også dramatikken blomstrer, en hel række nye dramatikere er trådt frem; og ældre tidligere oversete har fået en renæssance; i denne forbindelse bør særligt to dramatikere fra mellemkrigstidsgenerationen fremhæves: Stanislaw Witkatcy (egent. Witkiewicz) (1888–1939) og Witold Gombrowicz.

Witkatcy kan måske nærmest betegnes som et polsk modstykke til den franske avantgardist-profet Antonin Artaud; dog var han mere aktiv som dramatiker og regnes nu som en klassiker med sine 30 stykker, der på preabsudistisk vis afspejler udviklingen i mellemkrigstiden imod katastrofen. Ved krigsudbruddet tog Witkatcy konsekvensen af sine profetiske visioner og begik selvmord. Men i dag er hans stykker en stor inspirationskilde for polske teaterfolk. – Gombrowicz lever til gengæld endnu i exil og regnes som en af de væsentligste polske dramatikere i dag. Hans to store stykker »Yvonne, prinsesse af Burgund« (1937) og »Brylluppet« (1953) har i de senere år været spillet med succes rundt omkring i udlandet; hans romaner regnes blandt kendere for at være i Nobelprisklassen.

Begges indflydelse på den yngre polske dramatikergeneration har været betydelig; her kan særligt fremhæves navne som Rozewicz, Broszkiewicz, Iridynsky, Abramow og ikke mindst aftenens forfatter, Slawomir Mrozek.

Disse dramatikere har sammen med teaterfolk som Grotowski og Tomaszewski (mimeteatret i Wroslaw) gjort polsk teater internationalt kendt, trods den sproglige isolering. Dr. Francks drøm gik ikke i opfyldelse.

Men noget bør der også komme ud af det, når man tager i betragtning, at der i dag i Polen findes 102 teatre, 49 tournerende scener, 37 marionetteatre, 8 operaer, 9 operettescener, et pantomimeteater og et yiddisk teater (for de 40.000 jøder, der overlevede dr. Franck & co., af en jødisk befolkning på over 3.000.000 i 1939). Desuden 40 faste studenterscener, 3 teaterskoler, 5 teatertidsskrifter, filminstitut etc. Og det polske kulturministerium er gavmildt . . .

30 millioner polakker klager over alt muligt, men ikke over teaterkrise.

Fra programmet til Tango-opførelsen
i Bydgozcz.

SLAWOMIR MROZEK

siger om sig selv:

Jeg blev født så tidligt som før krigen, fordi man må have et udgangspunkt i et eller andet. Den uddannelse, jeg fik, var så nogenlunde. Jeg har levet en stor del af mit liv i Krakow og i nærheden af Piaskowa Skala. Jeg er polak. Det er der ikke noget at gøre ved.

Som menneske er jeg fuldkommen fri takket være den opdagelse, at frihed er at vide, hvad der er nødvendigt – og på den anden side at vide, hvad der er tvang. Derfor tager jeg mig vel i agt for mentalt black-out, så jeg slipper for at havne i nogen form for fangenskab.

Slawomir Mrozek

Ala: »Kan du ikke li' mit ben?«

Arthur: »Det kommer ikke problemstillingen ved!«

Eugeniusz: »... oldefars korset sikrer dig udadelig figur i enhver situation...«

Stomil: »... tragedien er forlængst blevet en umulighed, den eneste mulighed man har i dag er farcen . . . men farcen kan osse være fin kunst«

Edek: »Åh, hr. Eugeniusz – skal vi danse?«

Eugeniusz: »Med Dem? . . . ja, det kan vi godt.«

Tango – i Skandinavien

Aarhus Teaters danmarkspremiere på Slawomir Mrozek's *Tango* er nummer fjorten i rækken af skandinaviske Tango-opsætninger.

De foregående tretten har været:

Göteborgs Stadsteater	17. 9. 1966
Soumen Kansallisteatteri	30. 11. 1966
Den Nationale Scene, Bergen	29. 10. 1966
Det Norske Teatret, Oslo	16. 11. 1966
Svenska Teatern, Åbo	2. 11. 1966
Lahden Kaupunginteatteri	8. 2. 1967
Kajamir Kaupunginteatteri	15. 2. 1967
Hämeenlinen Kaupunginteatteri	9. 3. 1967
Trøndelag Teater, Trondheim	20. 4. 1966
Leihfelag Reykjavíkur, Reykjavík	8. 5. 1967
Upsala Stadsteater	12. 9. 1967
Riksteatern – Svenska Teatern	17. 9. 1967
Stockholms Stadsteater	28. 9. 1967

Og nu:

Aarhus Teater	14. 10. 1967
---------------	--------------

Edvin Tiemroth – Clara Østø – Hannah Bjarnhof – Lho Jansberg.

Næste forestilling – UTRYG BALANCE

Når Edward Albee bliver spurgt om, hvorfor han skriver stykker, svarer han – ikke uden beskedenhed – at hvis hans stykker kan hjælpe ham selv og hans publikum til at forstå *lidt* mere om mennesker og vor egen tid, har han nået sit mål.

Han har fortalt om unge menneskers fortvivlede trang til kontakt (ZOO STORY), om et voksent ægtepars sindsopslidende problemer (VIRGINIA WOLF); – i *Utryg Balance* skilder han modne mennesker med voksne børn, udhulede af et liv uden virkelig kærlighed, samhørighed, åndelige værdier; mennesker – som millioner verden over – der ikke har noget at sætte op mod deres angst for udslettelse, tomhed, utilstrækkelighed.

Vid og ironi farver billedet. Tonen nærmer sig lystspillet, – indholdet rammer og får os måske til at »forstå lidt mere om mennesker og vor tid«.

Gæsterne Harry Katlev og Jørgen Espen-Hansen sætter i scene og skaber decorationen. Frederik Dessau har oversat, og de seks roller spilles af Hannah Bjarnhof, Lho Jansberg, Ruth Maisie, Clara Østø, Børge Hilbert og Edvin Tiemroth.

Kommende forestillinger . . .

Først i julemåneden har vi premiere på et spil for børn og voksne – en leg med det gamle syngespil over Jules Verne's roman: »Jorden rundt i 80 dage«, nybearbejdet af Jens Louis Petersen.

De folkekære gamle sange (»Fra London og til Dover« etc.) er frisket op; Phileas Fogg (Erno Müller) med sin muntre tjener, Passepartout (Hugo Herrestrup), rejser gennem et eventyr-Afrika-Indien-Amerika i Bjørn Wiinblads graciøse linier og farver, forfulgt af den evig uheldige detektiv Fix (Børge Hilbert). Yankee-eventyreren Corsican (Jørgen Fønss) følger med på færdens. Den skønne Aonda (Lho Jansberg) reddes fra enkebålet. Hele herrepersonalet er i ilden i Edwin Tiemroths instruktion. Poul London med byorkestret spiller de muntre melodier i Erik Fiehns nyarrangement.

En spøg for børn af alle aldre.

Fra 19. oktober spiller Aarhus Teaters Studio på »Svalegangen« i Rosengade en ung, intim og djævleblændt tekst om rodløs og rabiat ungdom, – vittig og ubarmhjerterig. Det er englænderen David Halliwell's *Lille Malcolm og hans kamp mod eunukkerne*, som Peter Eszterhás sætter i scene, og hvor man sammen med Svend Johansen og Bent Conradi får tre af vore nye navne at se: Ole Wegener som Malcolm Scrawdyke, den lille »Hitler«, der blev smidt ud fra sin kunstkole og vil hævne sig på samfundet, Karen Wegener og Benny Bjerregaard i andre betydelige roller.

TAG ALLE FORDELENE

— *tegn et abonnement!*

JYDSK FOLKESCENE

Et abonnement i Jydsk Folkescene giver *valgfrit* adgang til alle Aarhus Teaters egne, offentlige forestillinger i sæsonen 1967-68.

Abonnementshæftet indeholder 6 kuponer, og *der kan benyttes 2 kuponer til hver forestilling.*

SERIE I

koster kr. 73,00 og giver adgang til orkesterplads, 1. parket og 1. balkon.

Eksempel på prisreduktion:

Orkesterplads, 1. balkon 1. rk.:

normal pris:	abonnementspris:	besparelse:
kr. 138,00	kr. 73,00	kr. 65,00

SERIE II

koster kr. 47,00 og giver adgang til 2. parket, parterre og 2. balkon 1.-3. rk.

Eksempel på prisreduktion:

2. parket:

normal pris:	abonnementspris:	besparelse:
kr. 90,00	kr. 47,00	kr. 43,00

Alle priser er incl. moms.

UNGDOMSABONNEMENT

Abonnementet omfatter unge over 14 år under uddannelse, nemlig studerende ved universitetet, højere læreanstalter og teknika, seminarieelever, skoleelever i ældre klasser, elever på ungdomsskoler og andre elever under uddannelse samt værnepligtige inden for forsvaret og civilforsvaret.

ABONNEMENTET KOSTER KR. 25,00 (incl. moms) og giver adgang til 4 forskellige af Aarhus Teaters egne offentlige forestillinger til ordinære priser eller Aarhus Teaters Studio.

Billet kan forudbestilles til premieren og de efterfølgende 9 opførelser af hver ny forestilling. Når abonnenten har anvendt alle 4 kuponer, vil der kunne tegnes nyt abonnement.

Såvel abonnement til Jydsk Folkescene som Ungdomsabonnement kan købes eller bestilles i Aarhus Teaters billetkontor, Scalias forhal, telf. (06) 12 26 22, hver dag kl. 11-18.

Teater andre steder

ODENSE TEATER spiller René de Obaldia's lomme-western *Lille pletskud* – (i Aarhus: *Det suser i Sassafras'en*). Teaterchef Kai Wilton og Erik Bidsted har sat i scene. Preben Lerdorff Rye, Kirsten Særens og Jakob Nielsen er blandt de medvirkende.

Vekslende med *Lille pletskud* opføres Kaj Munks *Ordet* med gæsten fra Det kgl. Teater, Asbjørn Andersen i rollen som Mikkelt Borgen. *Ordet* efterfølges i første halvdel af sæsonen af Bill Naughton's *Forår og portvin* og dobbeltforestillingen *En tjener og to herrer* – *La serve padrona* med Preben Uglebjerg og Kirsten Schultz som gæster.

AALBORG TEATER har netop haft premiere på Marguerite Duras *Hele dage i træerne* med *Inger Bagger* i hovedrollen som moderen. Sønnen spilles af *Poul Clemmensen*, *Else Hvidhøj* er Marcelle og *Poul Glargaard* spiller rollen som bartenderen. Scenografi *Henrik Poulsen*. Gæsteinstruktør *Lulu Ziegler*.

Midt i november kommer William Shakespeares *Som man behager* eller *Livet i skoven* i nyopsætning ved gæsten *Mogens Brix-Pedersen*. Den kvindelige hovedrolle som Rosalinda spilles af *Anne Werner Thomsen*, der her får sin første opgave på Aalborg Teater. Den mandlige hovedrolle spilles ligeledes af en af teatrets nye skuespillere, *Poul Schleisner*.

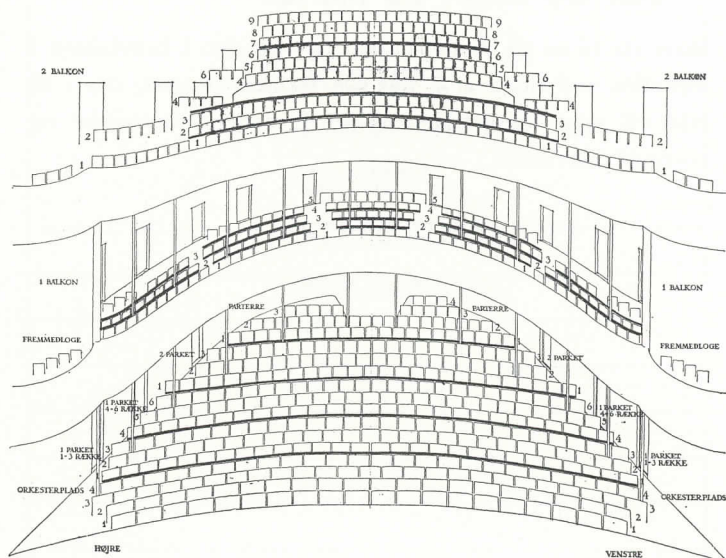
Der skrives hel ny musik til forestillingen af *Erling Bjerno*. Dekorations- og kostumeudkast *Mogens Brix-Pedersen*.

Nytårsaften er der premiere på Marcel Achard' *En skør én* med *Judy Gringer* som Josepha. Iscenesættelse *Sejr Volmer Sørensen*.

SVALEGANGEN opfører fra begyndelsen af november *Til Døden os skiller* af forfatteren og kritikeren *Anders Bodelsen*. *Henrik Berling Liisberg* iscenesætter, og i hovedrollerne får man *Erno Müller* og *Aksel Erhardtsen* at se. *Til Døden os skiller* er Bodelsens debut som scenedramatiker.

VESTERGADE 58 har indledt sæsonen med et stykke af den amerikanske forfatterinde *Megan Terry*: *Red ham – kastrér ham*. *Kasper Rostrup* har sat i scene.

Under forberedelse er Brecht's *Småborger-bryllup* og Shaw's *Forælskelse, forgiftning, forstening* under fællestitlen *Kærlighed og jalousi*.

	Ord. pris		Ord. pris
2. balkon, 7.-9. rk.	5,00	1. balkon, 3. rk., midtfor .	20,00
2. balkon, 4.-6. rk.	8,00	1. balkon, 2. rk.	20,00
2. balkon, 2. rk., siderne .	8,00	1. balkon, 1. rk.	23,00
2. balkon, 2.-3. rk., midtfor	10,00	Parterre	12,00
2. balkon, 1. rk.	14,00	2. parket, 1.-3. rk.	15,00
1. balkon - fremmedloge.	25,00	1. parket, 4.-6. rk.	19,00
1. balkon, 4.-5. rk.	15,00	1. parket, 1.-3. rk.	20,00
1. balkon, 3. rk., siderne .	10,00	Orkesterplads, 1.-4. rk. ...	23,00

Billetter kan købes og forudbestilles uden forhøjelse 6 dage frem fra kl. 11-18 i Scalas forhal. Efter kl. 18 salg til forestillingsaftenen i billetkontoret i teatrets forhal. — **Telefon 12 26 22.**

Billetpriserne kan forandres ved gæstespil, tourneur og særforestillinger. — Ved tlf.-bestilling betales et noteringsgebyr af 20 øre pr. billet. Alle ovennævnte priser er incl. garderobe og moms.

Programmets forside:

Illustration til kgl. bygningsinspektør, arkitekt Hack Kampmanns originalprojekt, 1898.